

Sygn. akt V CSK 118/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa P.W.
przeciwko T. Spółce z ograniczoną
odpowiedzialnością w K. i Z.W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 września 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego T. Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w K.
od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 14 października 2016 r., sygn. akt VI Ga (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. oddala wniosek powoda o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ograniczony tymi przesłankami dostęp do Sądu Najwyższego wiąże się z charakterem skargi kasacyjnej, jako środka nadzwyczajnego środka prawnego zmierzającego do podważenia prawomocnego już orzeczenia i tylko w sytuacji, gdy zachodzi

potrzeba uzyskania wypowiedzi Sądu Najwyższy z uwagi na jego funkcje ustrojowe, a więc sprawowanie nadzoru judykacyjnego, w tym zapewnianie jednolitości orzecznictwa sądów powszechnych. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Pozwany we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołał przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. to jest występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Za ugruntowane należy uznać stanowisko, że jeżeli skarżący, jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołuje tę przesłankę, powinien wykazać w wyodrębnionym, wyczerpującym i pogłębionym wywodzie prawnym, odpowiadającym wywodowi wymaganemu przy przedstawieniu Sądowi Najwyższemu zagadnienia prawnego na podstawie art. 390 § 1 k.p.c., że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wymaga to przedstawienia tego zagadnienia przez odpowiednie jego sformułowanie, wskazania nie tylko przepisów prawa, na tle, których powstało, ale też przedstawienia kontrowersji i rozbieżnych ocen prawnych, jakie zagadnienie to wywołuje oraz wykazania, że mają one tak istotny, poważny i uniwersalny charakter, iż wymagają zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy, koniecznego nie tylko do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, lecz przydatnego także dla rozwoju judykatury (por. m. in. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11, z dnia 7 czerwca 2005 r. V CSK 3/05 i z dnia 13 lipca 2007 r. III CSK, nie publ.).

Analiza wniosku skarżącego i uzasadnienia tego wniosku, a więc argumentacja prawna nie prowadzi do oceny, że wskazana przesłanka w sprawie wystąpiła. W orzecznictwie Sądu Najwyższego pojawił się nurt wykładający art. 647¹ § 2 k.c. (w brzmieniu obowiązującym do 1 czerwca 2017 r.) w duchu życzliwej interpretacji dla podwykonawców (dalszych podwykonawców), jako podmiotów o słabszej pozycji w obrocie gospodarczym, gdy mimo spełnienia przez nich świadczenia inwestor (wykonawca, podwykonawca) odmawia zapłaty (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2013 r., III CSK 298/12, nie publ.). Ten nurt

wykładni zaaprobował Sąd orzekający w sprawie wskazując okoliczności faktyczne usprawiedliwiające taką wykładnię. Trudno w takiej sytuacji mówić o zagadnieniu prawnym skoro o treści rozstrzygnięcia przesądziły ustalenia faktyczne oparte na niepodlegającej kwestionowaniu ocenie dowodów.

Z uwagi na powyższe należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego zgłoszony w odpowiedzi na skargę kasacyjną nie został uwzględniony wobec powiązania go wyłącznie z wnioskiem o oddalenie skargi. Podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną powiązała wniosek o przyznanie tych kosztów wyłącznie z jednym, przez siebie wskazanym rozstrzygnięciem, które w sprawie nie zapadło, a zapadło rozstrzygnięcie, o które w ogóle nie wnioskowała.